

ARONAS

PAGASTA VĒSTIS

Aronas pagasta
pārvaldes
izdevums

Nr. 99
DECEMBRIS
2019

Ziemassvētki ir cilvēku iekšējās gaismas svētki

Ziemassvētki ir cilvēku iekšējās gaismas svētki. Mēs gaidām mirdzumu no iekšienes! No sevis, no tā, kas sevī. Un kad uzmirdzēs raķešu gaisma un laukumos – egles, pasaules mirdzums televizorā žilbinās acis, tad ziniet un apzinieties, ka tie ir tikai mazi ārēji atspīdumi no tās nebeidzami milzīgās gaismas, kas mūsos jau ir, mūsos pašos no sākuma sākumiem.

/I. Ziedonis/

Ziemassvētku laiks nāk kā brīnums. Apkārt iestājas klusums, miers, ikdienas steiga stāj steigties. Apjaušam – aizritējis kārtējais gads, kurš negaida, tas tikai rit savu ritējumu. Laiks apstāties un padomāt, cik izdevies, cik piepildīts tas bijis? Kādus jaunus šķēršļus izdevies pārvarēt? Kādi sapņi un mērķi ir sasniegti? Zinu, ka katram kaut kas brīnišķīgs ir bijis un kā gan varētu būt citādi, ja gadā ir 365 dienas, dienas, kurās paveikt var visu neiespējamo. Dienas paliekušas īsākas, taču nakts, zvaigžņu pielietas mirdz, kaisot sidraba vizulīšus pasaulē, it kā atspirdzinādamas no visa, kas lieks. Šķiet, šajā laikā mūsu katra sirdis ir pavērstas uz debesīm, ticot, ka pasargās, lūdzot, ka palīdzēs, cerot, ka kāds no mākoņa maliņas mierinās, un palīdzēs rast risinājumus grūtībās un pārbaudījumos.

Ziemassvētku gaidās sirdis tiecas kādam fiziski palīdzēt, vēlēt labu, izrādīt līdzjūtību. Izjūtam vēlmi dot, dāvēt daļiņu no sevis, laipnību, gādību, rūpes, būt žēlsirdīgiem pret līdzcilvēkiem. Tādējādi gūstot gandarījumu, sirdsmieru, ka esi veltījis laiku kādam, kuram, iespējams, tas paliks atmiņā uz visu atlikušo dzīvi.

Katram jau tā Ziemassvētku sajūta ir cita, vienam tā ir eglītes smarža, piparkūku mīklas ēšana pa kluso, mājas rotāšana ar lampiņu virtienēm. Tas viss ir brīnišķīgi, bet pāri visam vēlētos likt – mājas, kurās ir sapulcējušies ģimene, virtuvē notiek rosība, dzejoļu skaitīšana, vecīša gaidīšana, kopēja lūgšana pie svētku galda, pateicībā par visu, kas uz zemes mums ir dots. Ar prātu nevar aptvert, kas ir šī Ziemassvētku burvība, kas tik ļoti tuvina cilvēkus un aicina uz labo. No sirds novēlu, atrast Ziemassvētku sajūtu. Un galvenokārt, lai šī sajūta piepilda pašu sirdis, lai gaisma, mīlums, sirdsmiers plūst. Ja paši būsim laimīgi, citi arī tādi kļūs! Priecīgu svētkus katrā mājā!

**Mīļus ziemassvētku un
2020. gadu cerību pilnu!**

Laura

Ziemassvētki nenāk no
Noplēstas kalendāra lapiņas,
Bet no sirsniņas nāk –
Jau tad, kad krīt pirmais sniedziņš,
Jau tad, kad pārslīņās viz –
Baltas, baltas top domas,
Balta, balta top sirds.
Ziemassvētki nenāk no kalendāra
lapiņas,
Ziemassvētki nāk tad,
Kad tu man pasaki kaut ko labu,
Kad es tev izdaru kaut ko labu,-
Tad Ziemassvētki ir klāt.

/M. Laukmane/

Kaut mazliet zēl,
Ka gads ir atkal galā,
Tu tomēr smaidi –
Jaunais nāk.
Lai laimes daudz,
Lai bēdas garām,
Ar prieku sirdī gadu sāc!

/K. Skujenieks/

Mēs protam būt sirsnīgi un iejūtīgi,
un reizēm mums visiem acīs
saskrien asaras. No tām nevajag
ne kautrēties, ne bēgt – asaras un
cerības nespēj atņemt neviens.
Gadu mijā ieskatīsimies cits citam
acīs, daudz ko sapratīsim bez
vārdiem un daudz ko piedosim.
Laime nav nekas abstrakts, tā
neatnāk no malas, mēs to radām
cits citam.

Cienījamie Aronas pagasta ļaudis –
gaišus un svētīgus Ziemassvētkus!
Lai piepildās visas labās ieceres un
vēlmes Jaunajā 2020. gadā!

Aronas pagasta pārvaldes vadītājs
Andrejs Piekalns

„Kusas pieturai būt skaistai!”

Pavasārī Madonas novada pašvaldība izsludināja NVO līdzfinansēšanas konkursu, kurā startēja biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS” ar projektu „Kusas pieturai būt skaistai!” (Līguma Nr.MNP/2.4.9/19/165). Tā mērķis bija iesaistīt iedzīvotājus sabiedriski nozīmīgas vietas – Kusas pieturas – sakārtošanā, veidojot drošu un sakārtotu vidi Aronas pagastā. Kusas pietura (virzienā uz Madonu) ir nozīmīga vieta ikvienam, kurš izmanto sabiedrisko transportu. Pietura ir vieta, kuru redz daudzi talsatiksmes un vietējo autobusu pasažieri, kuri brauc cauri Kusai. Aktīvākie iedzīvotāji ierosināja padomāt par pieturas atjaunošanu. Aktīva projekta realizācija sākās augustā, kad LVC darbinieki salaboja Kusas pieturas jumtu, lai lietainā laikā cilvēkiem nelītu virsū

ūdens – paldies viņiem par to, jo šobrīd Kusas pieturā zem jumta ir sauss. Vēlāk Aronas pagasta Īpašumu uzturēšanas nodaļas darbinieki saveda kārtībā pieturas aizmuguri – paldies par sakopto pieturu! Projekta realizāciju nedaudz ietekmēja laikapstākļi, bet tas netraucēja Kusas pieturai tomēr tikt pie pievilcīgāka izskata.

Pēdējā laikā bieži vien no bērnu un jauniešu puses izskanēja runas, ka ir garlaicīgi un nav ko darīt. Izteicu viņiem priekšlikumu iesaistīties pro-

jekta realizācijā. Atsaucās 10 bērni un jaunieši, kuri rudens brīvdienā nedēļā aktīvi darbojās (retajās divās saulainajās dienās šoruden), lai vispirms notīrītu ķieģeļu sienas un pēc tam tās nokrāsotu. Sākotnējā iecerē bija doma uz pieturas sienām uzzīmēt Vidzemes jostu rakstus, bet diemžēl agrāk būvētai pieturai ķieģeļi bija uzmūrēti ļoti īpatnējā rakstā, tāpēc nedaudz vienkāršojām rakstus. Krāsu toņu izvēle pieturas jaunam izskatam nav nejauša – sarkanais, zaļais, dzel-

tenais tonis ir krāsas Kusas brunču krāsainajās joslās, pelēkā krāsa izvēlēta kā neitrāls fons, lai, uzlabojoties laika apstākļiem, (sliktākajā gadījumā gaidot līdz pavasarim), varētu uzzīmēt pilnāda koku. Pateicoties MNP finasējumam, varējām iegādāties kvalitatīvas krāsas (nedaudz vilšanos sagādāja dzeltenās krāsas tonis, jo neklājās uz vecajām sienām), bet, atgriežoties labākiem laikapstākļiem, mēģināsim novērst dažas nepilnības.

PALDIES palīgiem, kas paveica nepieciešamos darbus, rūpīgi tīrīja un krāsoja Kusas pieturas sienas un iedeva Kusas autobusu pieturai pievilcīgāku izskatu! Bērni un jaunieši apguva jaunas prasmes, saprata, ka ne vienmēr viss notiek pilnīgi ideāli, bet tas viņiem deva

arī sapratni par to, ka tikai kārtīgi un atbildīgi padarot uzticētos pienākumus, var sasniegt labus rezultātus. Darbi šobrīd līdz galam nav paveikti, jo diemžēl sliktie laikapstākļi (mitrums, lietus) neļauj uzzīmēt pilnāda koku. Bērni un jaunieši ieguldīja savu brīvo laiku, lai Kusas pietura kļūtu vizuāli pievilcīgāka, tikai nedaudz jāpaciesas, lai tās izskats tiktu pilnveidots un uzlabots līdz galam.

Projekta vadītāja Iveta

Aronas pagasta „GADSIMTA DURVIS”

Sestdien, 30. novembrī Lauteres kultūras namā tika aizvērtas Aronas pagasta „GADSIMTA DURVIS”. Līdz šim vairākos projektos ir veikta Aronas pagasta vēsturiskā izpēte, tāpēc, realizējot projektu „Gadsimta durvis”, bija vēlme iesaistīt vairāk dažādu paaudžu ļaudis, lai, simboliski atverot Durvis, nodotu informāciju nākamajām paaudzēm par dzīvi Aronas pagastā pēdējo 100 gadu laikā. Diemžēl nav vairs daudz cilvēku, kuri ir dzīvojuši pirmās Latvijas laikā, pārdzīvojuši kara laiku, pēckara gadus, tāpēc svarīga ir „dzīvu vēsturisku liecību” piefiksēšana, lai paliek informācija nākamajām paaudzēm. Iepriekš esam vākuši informāciju no cilvēkiem, Madonas muzejā, bet šajā projektā tika veidoti pasākumu cikli ar iejušanos katrā laika posmā – ēdienu pagatavošana, apģērba izvēle, mūzikas pieskaņošana, tradīcijas utml. Pro-

Zelgauska „Gadsimta durvis”.

jekta „Gadsimta durvis” lielākais ieguvums – nepazaudēt savas saknes, veicināt pilsonisko līdzdarbošanos dažādos pasākumos visai ģimenei, sajūst kopības sajūtu šodienā.

Tas tiešām ir izdevies! Jau pirmajā tikšanās reizē, kad Zelgauskas muižā pirmo reizi vērām projekta simbolu – DURVIS, bija fantastiska iespēja ielūkoties un izjust muižas dzīves elpu – par to liels paldies muižas saimniekiem! Katra pasākuma laikā dalībniekus aicinājām ielūkoties savos drēbju skapjos, atgriezties tā laika modē, izvēloties atbilstošu apģērbu – paldies ikvienam, kas piedalījās un ieradās atbilstošā Dress-code!

Kā jau reizēm gadās, no sākotnējām iecerēm reizēm dažādu organizatorisku iemeslu dēļ ir jāatsakās, taču tas nemainīja mūsu kopējo ceļu, verot mūsu simboliskās Durvis. Rudens Saulgriežus svinējām kopā ar brīvdabas kino skatīšanos. Uzklusot dalībnieku atsauksmes, ir radusies doma kaut ko līdzīgu atkārtot arī ārpus projektiem, varbūt vienkārši kopā sanākt un noskatīties kādu labu filmu, bet varbūt meklēt iespējas skatīties jaunākās filmas arī Aronas pagastā, kā līdzīgi to dara citos pagastos...

Manuprāt, fantastiska atgriešanās tā saucamajos „padomju laikos” bija iespējama, pateicoties pašu cilvēku aktivitātei – īpaši piemeklējot tā laika apģērbu un kur vēl tā laika dziesmas, kuras bija sagatavojis mūsu pagasta šoferītis, vedot pasākuma dalībniekus uz kādreizējām dispečeru telpām Tirzā, kur izveidota ekspozīcija, kurā apskatāmi priekšmeti un lietas, kas saistās ar padomju laiku. Verot šī laika Durvis, akcentējām pozitīvās atmiņas, piedzīvojumus, kas nebeidzās arī „Lielajos Kupros” pie saimnieces Silvijas, kura mūs cienāja ar Viesienas klučkām – sajūtāties kā tā laika bufetē!

MC „1.stāvs” telpās novembrī bija apskatāmas 2 izstādes, kas pie mums atceļoja no Madonas muzeja – „Vai viegli būt jaunam?” un „Latvijas Tautas frontes Madonas rajona nodaļai 30”. Abas izstādes varēja aplūkot no 11. novembra, kad pasākuma dalībnieki dalījās atmiņās par trešās atmodas un barikāžu laiku. Katrā pasākumā tika gatavoti dažādi ēdieni, kas vairāk saistījās ar konkrēto laika posmu

vai svētkiem pēc latviešu tradīcijām. Lāčplēša dienas vakarā baudījām Mārtiņdienas ēdienu – zirņu sacepumu. Lūk, recepte! Nomērcētus zirņus (300 g) un notīrītus kartupeļus (400g) atsevišķi novāra. Karstus samal gaļas mašīnā, pieliek sāli, piparus, apceptu, gabaliņos sagrieztu žāvētu speķi (150 g) un sakultas olas (2 gab.). Masu pilda ietaukotā, un ar rīvmaizi izkaisītā cepešpannā, pārsmērē ar skābo krējumu un cep, līdz izveidojas skaista garoziņa. Pasniedz kopā ar speķa un sīpolu mērci. Lai labi garšo!

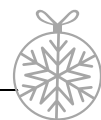
Ar „saldu, dzejisku, dziedošu, pozitīvu emociju pārpilnu, ļoti emocionālu, pozitīvām emocijām pavadītu vakaru ar skaistām iespējām, dāvanām un dziļumu” noslēdzām projektu „Gadsimta durvis”! Paldies visām kūku cepējām, kuras atbalstīja un ļāva nogaršot 10 dažādas kūkas! Paldies „savējam puisim”, kas ieveda mūs savās pārdomās, kas apkopotas grāmatā „DurVis”! Paldies Valmieras ETNO kokļu kopai par fantastisko muzikālo sniegumu! Bet vislielāko PALDIES vēlos pateikt visiem labajiem un čaklajiem rūķīšiem, kuri palīdzēja organizēt pasākumu ciklu projekta „Gadsimta durvis” ietvaros – par mūsu simbolu – Durvīm, par mūziku, par radošu iekušanos dažādos laikos, par telpu noformējumu un citiem darbiem, kurus nācās paveikt, lai pasākumi noritētu veiksmīgi un sirdsmīļi. (abas bildes ar nosaukumu 4 foto)

Projekta vadītāja Iveta

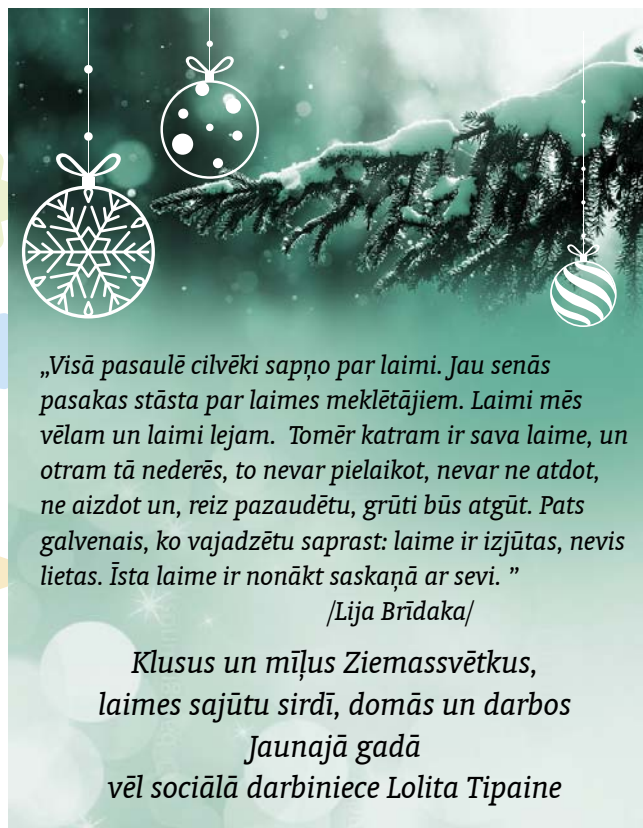
*Grāmatas „Durvis”
autors un dziesmas
melodijas autors
dzejolīm „Lāmizēt”.*

Lai Adventes laiks palīdz
sagaidīt baltus un
sirdsmīļus Ziemassvētkus
un atver ikvienu sirdi
jauniem izaicinājumiem,
piedzīvojumiem,
aizraujošiem sapņiem,
kuriem lemts piepildīties
2020. gadā!

MC „1. stāvs”

„Visā pasaulē cilvēki sapņo par laimi. Jau senās
pasakas stāsta par laimes meklētājiem. Laimi mēs
vēlam un laimi lejam. Tomēr katram ir sava laime, un
otram tā nederēs, to nevar pielaiķot, nevar ne atdot,
ne aizdot un, reiz pazaudētu, grūti būs atgūt. Pats
galvenais, ko vajadzētu saprast: laime ir izjūtas, nevis
lietas. Īsta laime ir nonākt saskaņā ar sevi.”

/Lija Brīdaka/

Klusus un mīļus Ziemassvētkus,
laimes sajūtu sirdī, domās un darbos
Jaunajā gadā
vēl sociālā darbiniece Lolita Tipaine

Apgūstam šūšanas prasmes arī Aronas pagastā

Kopš 2019. gada 1. oktobra katru otrdienas pēcpusdienu MC „1. stāvs” telpās pulcējas dāmas, kas apgūst jaunas, nostiprina un pilnveido esošās šūšanas prasmes, kuras mums māca Gunta Pūce. Katrā nodarbībā cenšamies iemācīties kaut ko jaunu, piemēram, veļas vīli, kā pareizi atšūt malas gan aizskariem, gan biksēm, kā salabot apģērbus utml. Ir patīams prieks par dalībniecēm, jo gandrīz katrai jau ir sašūta soma, ir sašūti priekšauti – gan dāvanām, gan pašām, ko likt. Esam uzsākušas apģērbus konstruēšanu – kā pareizi mērīt augumu, kā konstruēt piegrieztu atbilstoši saviem izmēriem, kā šūt svārkus utt. Interese par šīm nodarbībām ir ļoti liela, pie mums bez mūsu pagasta šuvējām brauc dalībnieces no Ērgļiem, Ozoliem, Madonas. Esam ceļa sākumā, kurā apgūstam dažādas šūšanas prasmes un par paveikto informēsim nākošreiz.

Projektu realizē biedrība „ARONAS PĪLĀDZIS”

EIROPAS SAVIENĪBA
EIROPAS INVESTĒ LAUKU APVIDOS
Eiropas Lauksaimniecības fonds
lauku attīstībai

Atbalsta Zemkopības ministrija un Lauku atbalsta dienesta

Krustvārdu mīkla

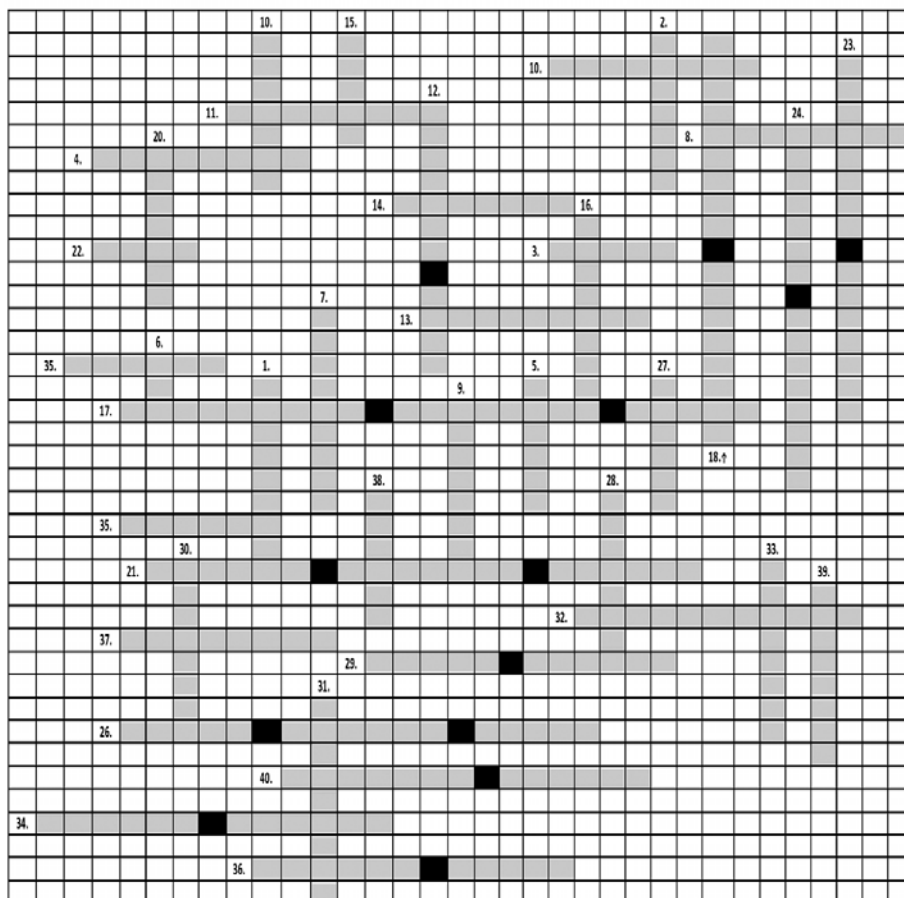
ARONAS PAGASTS "GADSIMTA DURVĪS"

Projekta noslēgums Lauteres kultūras namā, 30.11.2019.

Projekta „GADSIMTA DURVĪS” laikā tika izveidotas vairākas krustvārdu mīklas par Aronas pagastu, kuras uz noslēgumu tika apvienotas vienas kopīgā – Aronas pagasts „GADSIMTA DURVĪS”. Arī Jums ir iespēja šo mīklu minēt, bet, ja neziniet atminējumu, nāciet uz MC „1. stāvs” – atbildes varēsiet atrast!

VERTIKĀLI:

1. Kā sauc muižu, kuras pirmssākumi datējami ap 1780. gadu, tajā saimniekojuši baltvācu muižnieki, ir bijis vietējais kultūras centrs, kurā savulaik atradusies pagasta valde, mežrūpnieku pārvalde, tautas nams, bibliotēka un pat strādnieku dzīvokļi?
2. Kā sauc mājas, kurās tika izveidota pirmā luterticīgā skola?
3. 1935. gadā tagadējā pagasta teritorijā atradās piecos pagastos – Kusas, Lubejas, Oļu, Viesienas un Grostonas. Kā sauc šo pagastu?
4. Kā sauc pagasta centru, ko likvidēja 1949. gadā, pievienojot tagadējo Aronas un Cesvaines pagastu teritorijām?
5. 1904. gadā Zelgauskas skolā tiek nodibināts pirmais nelegālais Latviešu sociāldemokrātu pulciņš. Kāds bija tā nosaukums?
6. Līdz 1920. gada zemes reformai tagadējā Aronas pagasta teritorijā atradās muiža, kas pirmo reizi minēta 1570. gadā. Kā sauc šo muižu, kas mūsdienās piedzīvo renovāciju?
7. Kā sauca rajonu, kuru izveidoja 1949. gada 31. decembrī – viens no 58 rajoniem iepriekšējo 25 apriņķu vietā?
8. Kā sauc trešo Kusas ciema teritorijā dibināto kolhozu?
9. Uz esošo kolhozu bāzes 1965. gadā izveidojās jauns kolhozs, kā to sauca?
10. Kuru ēku 1979. gada decembrī nodeva ekspluatācijā?
11. Kā sauca Kusas ciema Oļu bibliotēkāri, kuras vadībā 1961. gadā Oļu bibliotēkai piešķīra Teicama darba bibliotēkas nosaukumu?
12. 1990. gada 15. februārī LPSR Augstākās Padomes likums nosaka, ka tiek noņemti agrākais dalījums ciemos. Kas tika izveidoti ciemu vietā?
13. 1999. gadā tapusi Kusas estrāde. Kā tolaik sauca šo vietu?
14. 2001. gadā tiek ievēlēta Aronas pagasta padome. Kurš kļuva par tās priekšsēdētāju?
15. 2006. gada 20. augustā pirmo reizi pie Kusas sporta zāles tika pacelts Aronas pagasta?
16. Pirms 6 gadiem Kusā tika izveidota vieta, kur satiekas un kopā darbojas visas paaudzes. Kā sauc šo vietu?
17. 2014. gada rudenī kopā sanāca cilvēki, kuriem deja kļuvusi par šodienas dzīves sastāvdaļu. Kā sauc kolektīvu?
18. Kā sauc Aronas pagasta izglītības iestādi, kura 2019. gadā nosvinēja 25 gadus?
19. Aronas pagastā ir daudz talantīgu cilvēku – mūziķi, mākslinieki, sportisti, bet kurš kolektīvs satur kopā amatierteātra aktierus?
20. Kā sauc muzikālo apvienību, kurā kopā apvienojušies seši Aronas pagasta pārvaldes iestāžu darbinieki?
21. Kopš 2002. gada Lauterē darbojas tradīciju ansamblis, kura vadītāja katru nedēļu uz mēģinājumiem brauc no Rīgas? Kā sauc ansambli?

Atbildē ir vairāki vārdi

Madonas novada pašvaldības NVO – 2019 līdzfinansēšanas konkursa ietvaros biedrība "ARONAS PĪLĀDZIS" realizējusi projektu Aronas pagastā "GADSIMTA DURVĪS"

HORIZONTĀLI:

3. Kuras muižas apbūve – pils un klēts, notikusi 18. gs., kādreiz tajā atradusies Kusas ciema valde?
4. Cik muižas bijušas tagadējā Aronas pagasta teritorijā?
5. Kā sauc mājas Aronas pagastā, kas saistās ar pirmajām ziņām par teritorijas apdzīvotību no 13. gs.sākuma?
6. Kā sauc pirmo kolhozu, kas dibināts 1949. gada 29. martā?
7. 1952. gadā Viesienas invalīdu namā veica remondarbus. Šajā namā uzturējās 90 cilvēki, no kuriem daži pirmo reizi ieradzija?
8. Kopumā 1949. gadā tika izveidoti 11 kolhozi, kurus apvienojot, 1952. gadā izveidoja vienu kolhozu. Kāds ir tā nosaukums?
9. Kam tika vērtas durvis 1972. gada 5. novembrī?
10. 1977. gadā, apvienojot kolhozus Vidzeme un Arona, izveidoja padomju saimniecību. Kāds bija tās nosaukums?
11. Kas tiek izdots Aronas pagastā 1992. gadā?
12. 1993. gadā Aronas pagastā tiek reģistrēta kooperatīvā sabiedrība ar centru mehā-

niskajās darbnīcās Kaniņās. Kāds ir tās nosaukums?

13. Kur Kusas pamatskola izcīnīja Latvijas Jaunatnes ziemas olimpiādē 1. vietu?
14. 2005. gada 28. septembrī beidzot piepildās daudzu cilvēku sapnis. Ar ko zīmīgs šis datums, kam tika atvērtas durvis?
15. Kura projekta laikā Aronas pagasta aktīvākajiem cilvēkiem bija iespēja viesoties Spānijā, Francijā, Velsā, Vācijā, Polijā?
16. Kā sauc vokālo ansambli, kas darbojas kopš 1996. gada?
17. Kā sauc spēli, kas ir izveidota, lai iepazītos ar Aronas pagasta nozīmīgākajām vietām un Skatupunktiem?
18. Aronas pagastā ir pieejama "sava nauda". Kā to sauc?
19. Biedrība "ARONAS PĪLĀDZIS" 2017. gadā izveidoja interaktīvo spēli par Madonas novadu. Kā sauc šo spēli?
20. Bērni un jaunieši ir izveidojuši spēli, kurā var apgūt prasmes darboties ar naudu un īpašumiem. Kā sauc spēli?
21. Kopš 2006. gada pavasara Aronas pagastam ir savs ģerbonis, kas uz tā attēlots ka galvenais simbols?

„DurVis” tās ir sajūtas, iespējas...

Ilvars Koscinkevičs uzaudzis brīnišķīgā dabas nostūrī Lauterē, cēlā Gaiziņā, pļavas smaržas un putnu dziesmu tuvumā. Iedvesmojošs piemērs citiem, ja vien ir sapņi, mērķi uz ko tiekties, gribasspēks – viss ir iespējams. Žurnālists ar vairāk nekā 14 gadu pieredzi, kaislīgs, aizrautīgs futbola fāns, strādājis tādos medijos kā laikraksts „Diena”, žurnāls „Sporta Avīze”, komentē futbola spēles „All Media Baltics” un LTV. Piedalījies ar publikācijām vairāku sporta grāmatu izdošanā. Būtu pašsaprotami, ka Ilvars uzrakstītu grāmatu par futbolu no sava redzes loka, pieredzes, bet par pārsteigumu klajā nākusi dzejoļu grāmata „DurVis” jeb dzejpārdomas, kā viņš pats tās dēvē, kurās atspoguļo ikdienā piedzīvoto, redzēto, sajūsto. Ar šīs grāmatas starpniecību tiek vākti līdzekļi Rūdolfa Pogodas speciālajai rehabilitācijai. Katru no grāmatas pārdošanas iegūto centu novirzot Rūdolfa sapņa piepildījumam – atkal spēlēt futbolu, būt veselam. Manuprāt, šīs grāmatas ienākšana dzejas žanrā, ļauj palūkoties, ka Ilvara, mērķtiecīgajam sporta garam, līdzās ir dvēseliskums, miers, vienkāršība, līdzjūtība un sirsnība.

- Ilvars par savu dzimto pusi, bērnību, ģimeni, draugiem –

Bērnība bija riktīgi forša. Uz to atskatos divējādi. Ja bērna acīm, tas bija vareni, kad ar brāli Kasparu un kaimiņu Mārtiņu lēkājām pa kokiem, rakām bunkurus mežā, uzrokot arī pa kādai kara ķiverei, spēlējām banditus purvā, bet ziemā – applūdušās pļavās uz izlauztiem ledus gabaliem peldējām un bērna prātos diskutējām par „Nāves ēnā” filmas scenāriju, ja to piedzīvotu uz savas ādas... Un otrs skatu punkts. Tas, ka skolā gāju teju uz visiem pulciņiem. Tas, ka retu piektdienu biju skolā, jo nemitīgi startēju dažādās sacensībās, sākot ar futbola Madonas stadionā un beidzot ar tāllēkšanas bedri vai šaha dēli Aizkrauklē. Tagad saprotu, cik daudz tas iedeva šodienai, lai uz pasauli varētu paskatīties plašāk. Katrs tautas deju koncerts vai teātra izgājiens deva pieredzi, ko nevar atņemt neviens.

Vienīgais mīnuss, kas palicis no bērnības, ir tehniskā puse. Nav tā, ka nemāku ieskrūvēt spuldzīti vai dzīvoklī pārlīmēt tapetes, taču ar šo tematu jūtos uz „jūs”. Jo man mājās priekšā bija vairāki ģēniji: tētis – autoatslēdznieks un izcils autovadītājs, vecākais brālis Mareks – manuprāt, viens no labākajiem automehāniķiem Latvijā. Un tad vēl Kaspars, kurš nomainīja sveces, lai

Ilvars ar vecākiem Jolantu un Pēteri.

ar mopēdu Rīga varu braukt kā kundziņš. Viss jau bija gatavs. Ko es? Lasīju grāmatas, lasīju visu atrodamo informāciju par sportu. Vienkārši sakot, aizgāju netehnikas virzienā. (Smaida.)

- Kādi ir Tavi sapņi, mērķi?

Šajā ziņā esmu mānīcīgs, tāpēc mani sapņi un mērķi parasti glabājas ļoti šaurā zinātāju lokā. Visbiežāk, šis loks esmu es pats. Taču, lai nav pavisam sausa atbilde, vienu sapni tomēr atklāšu. Nezinu, kurš būs tas, kurš to paveiks, bet es ļoti gribētu, lai mums tuvākajos gados Latvijā tiktu izveidots Latvijas Futbola muzejs.

- Kāda ir Tava izglītība, profesija?

Zinu cilvēkus, kuriem nav augstākās izglītības, bet ir kāds profesionālais diploms, un viņi, manā skatījumā,

Agris Sārs, grāmatas prezentācijas pasākumā.

Labs draugs Jānis Lazdāns, autogrāfu saņemot.

ir daudz gudrāki un spējīgāki kaut ko radīt, lai arī man ir šis Latvijas Universitātes diploms un arī jau vairāk nekā 14 gadu pieredze žurnālistikā. Man svarīgāk par diplomu ir tas, ko cilvēks spēj izdarīt ar savām rokām, kājām un smadzenēm.

- Kas mudinājis Tevi pievērsties dzejai?

Domāju, te iemesli ir divi. Pirm-

kārt, ģenētiskais, un tas nāk no vecākiem, kuri abi, kad tas nepieciešams, prot skaisti un tēlaini izteikt domas. Mamma savulaik arī raudzījās rakstīšanas virzienā. Ceru, ka beidzot pieķersies šai lietai, jo viņai varētu sanākt kaut kas pavisam jaudīgs. Otrkārt, noteikti kaut kādu ietekmi atstājis ir tas, ka bērnībā un jaunībā daudz lasīju. Varētu minēt arī trešo iemeslu – vieta un vide, kur es uzaugu. No manas istabas loga pavērās skats ne tikai uz Lauteres ezeru, bet pār koku galotnēm mirdzēja nu jau nojauktais Gaiziņkalna varenais skatu tornis.

Veroties uz tādu ainavu, nav iespējams nerakstīt. Vai – vismaz sapņot...

- Kādā laika posmā dzejoļi ir sarakstīti?

Ja runājam par grāmatu *DurVis*, tur sastopamie dzejoļi jeb dzejpārdomas, kā pats tās labprātāk dēvēju, tapušas pēdējos divos trijos gados. Tas bija laiks, kad atnāca sajūta, ka sarakstītais ir jāapkopo nelielā izdevumā. Dzejpārdomu tapšanas process ir gaužām vienkāršs – vispirms atnāk ideja, tad pirmā rindiņa un tad – viss pārējais. Tas ir pārdesmit sekunžu jautājums. Es neesmu no tiem, kas šajā ziņā sevi moka – sēž minūtem ilgi, lai tikai kaut ko izdomātu. Rakstu, kad ir iedvesma. Tad pildspalva pati raksta, man tikai tā ir jāpietur.

- Kā radās nosaukums „DurVis”?

Pavisam precīzs nosaukums ir *DurVis*. Katrs pats atradis, kas viņam tajos sešos burtos vairāk iesitis pa acīm. *DurVis* ir sajūtas, ko pēdējos gados stingri esmu piedzīvojis vai arī – novērojis. Nezinu, vai tas ir kāds nākamais brieduma sliekšnis, kuram esmu pārkāpis, bet tik daudzās lietas tagad redzu citādi, nekā tas bija pirms pieciem vai desmit gadiem. Nav tā, ka būtu mainījies fundamenta vērtības – tās ir saglabājušās, taču ir mainījies kaut kas sajūtās un pārliecībā. Ir sajūta, ka esi vairāk sev un arvien vairāk distancējies no tā supersprinta, ko katra jauna diena tev piedāvā. Gribas, lai ir vairāk laika apstāties, padomāt un apskatīties apkārt. Kā parkā uz soliņa ar šokolādes saldējumu rokā.

- Pastāsti par grāmatas tapšanu! Kur to var iegādāties?

Līdz 30 gadu vecumam biju ļoti kategoriski sev pateicis – tas ir sev un tikai sev, ka neko publiski nelaidīšu laukā. Taču tad domas sāka mainīties. Lasīju Ziedoni, lasīju Vērdu, Rokpelnī un Veidenbaumu. Un tad nāca Čaks ar

Ilvars kopā ar Rūdolfu un viņa mammu.

savām ūdensnotekcaurulēm. Pieķēru sevi, ka viņi visi man liek tik daudz domāt. Un arī saprast. Tas mani pārliecināja, ka vajag tomēr izdot. Varbūt kādam manis sarakstīta rindiņa palīdz atrisināt kādu savu rēbusu.

- Kas Tevi pamudināja grāmatu izmantot, kā ziedojumu vākšanu Rūdolfa rehabilitācijai?

Kad biju apkopojis laivas tiesu no tā, ko varētu publicēt, mani knosīja tas, ka gribējās visā šajā procesā kādu pievienoto vērtību. Jo nodrukāt grāmatu pats par sevi nav nekas sarežģīts. Ja vien ir nauda, tad esi plauktā... Gribēju tam visam iedot vairāk dvēseles, lielāku jēgu. Sapratu, ka ziedošu ieņemto naudīņu labdarībai, jo grāmatu biju nolēmis izdot tā vai tā. Vairākus mēnešus meklēju cilvēku, kam ziedot, meklēju kādu saikni ar futbolu... Un tad vienā naktī, slidot pa *Twitter* lentu, uzdūros mazam LTV video izgriezumam par Rūdolfu, kurš cietis smagā avārijā, kas laupījis viņam ļoti daudz, taču viņam joprojām ir sapnis par futbolu. Pārējais bija tehnikas jautājums, līdz tiku pie saziņas ar viņa mammu, kas tobrīd ar Rūdolfu bija rehabilitācijā Slovākijā. Viņi atgriezās, satikāmies, piekrita, un projekts jau pūsgada garumā jaudīgi nesis augļus, savācot puisēna atbalstam vairākus tūkstošus un arī neaizmirstamus mirklus futbolā!

Neliels stāsts par Rūdolfu, kurš 8 gadu vecumā tika notriekts ar auto uz gājēju pārejas un arvien cīnās ar avārijas sekām. Rūdolfs ir jauns puisis, kurš atgūstas pēc briesmīgas traģēdijas. Viņam priekšā ir visa dzīve, tāpēc uzskatu, ka mums tieši tagad, nevis „gan jau kaut kad vēlāk” ir jāizdara viss iespējamais un neiespējamais, lai viņam palīdzētu. Tiekoties ar Rūdolfu, ar viņa ģimeni, redzams viņu neatlaidīgais raksturs. Rūdolfs un mamma nav padevušies liktenim, viņi tic, ka puisis pilnībā izešesies. Taču

tas būs grūti izdarāms, ja nebūs mūsu palīdzības. Rūdolfam nepieciešama speciāla ārstēšana un procedūras, kas līdz šim devušas acīmredzamu progresu puīša stājas un kustību stiprināšanā, arī saziņas un runas spēju pilnveidošanā. Redzot Rūdolfa mērķtiecību un zinot arī viņa futbola mīlestību – viņa sapnis ir atkal spēlēt futbolu, ar ko viņš nodarbojās pirms traģēdijas, esmu nolēmis visus ienākumus no grāmatas pārdošanas ziedot turpmākai Rūdolfa atlabšanai.” Informācijas avots: (sportacentrs.com/futbols/10072019-sporta_komentetajs_koscinkevics_izdod_gra)

- Kāds emocijas un sajūtas Tevi pārņem domājot par šo cēlo mērķi ko esi uzstādījis?

Man bija tikai viens mērķis – izdarīt ko labu vienam konkrētam cilvēkam. Es nevaru palīdzēt visiem, taču labāk par apstāšanos pie šīs atziņas ir palīdzēt vismaz vienam. Man prieks, ka Rūdolfam esmu kaut kā līdzējis.

- Vai cilvēki kopumā ir atsaucīgi? Kā veicas Rūdolfam, vai Tavš mērķis ir sasniegts? Vai tomēr vēl tāls ceļš priekšā?

Cilvēki ir fantastiski. Talkā nāca pat divi Latvijas futbola čempionāta Virslīgas klubi, nemaz nerunājot par grāmatnīcu *Jānis Roze*, kur arī ir iespējams nopirkt grāmatas. Grāmatnīca, pretēji ierastajam, sev nepatur ne centa – viss aiziet Rūdolfa kontā. Četrās grāmatnīcās tika izvietotas arī ziedojumu kastītes, kur ļaudis vairākos mēnešos saziedoja vairākus simtus. Un beigās visi šie procesi atnesuši tūkstošus. Pateicoties tam, septembrī Rūdolfs atkal devās uz viņam tik svarīgo rehabilitāciju Slovākijā. Taču viņam prieks arī par mazākām lietām – par apmeklēto Virslīgas spēli *Arkādija* stadionā, par futbola vārtsarga cimdiem, ko uzdāvināja Matrevicu ģimene, par zviedru sienu, ko nopirkām, jo viņam tiek rekomendēts vingrot. Roku šajā projektā pielicis arī mūsu brīnišķīgais mākslinieks Agris Sārs. Grāmatas vāks ir viņa meistardarbs, par ko viņam silts paldies!

- Novēlējums Aronas pagasta iedzīvotājiem –

Es gribētu, lai cilvēki pēc iespējas vairāk uzdrīkstas, lai neslinko tajā sadaļā, ko sauc par savu sapņu un vēlmju piepildīšanu. Jo kam tad jūs dzīvojat – kaimīnam, premjerministram vai tomēr – sev! Nevis tā egoistiski, bet – dvēseliski.

Foto no Ilvara Koscinkeviča arhīva
Laura Zariņa

Satikt auniņu, kurš badās

Cilvēkbērna pirmie dzīves gadi ir pasaules izzināšanas laiks. Lietu kārtība, kas pieaugušajam šķiet pašsaprotama, bērnam ir sveša un apgūstama. Turklāt bērniem visu gribās saprast caur personīgo pieredzi: aptaustot, izzinot, sajūtot.

Pirmsskolas apmācības viela balstās uz gadalaikiem raksturīgo tēmu apgūšanu. Rudens nogalē parasti runājam par mājdzīvniekiem, kuri tie ir un kā tie pavadā garo ziemu. Diemžēl tie laiki sen ir aizgājuši, kad Kusā varējām aiziet uz Vitolu ielas kūtiņu rindu un apskatīties, ko ēd mājdzīvnieki ziemā un kā izskatās to mītnes. Tāpēc, lai apgūtu šo tēmu, devāmies ekskursijā uz Pļaviņu novada „Sijāņiem”, kur saimnieki ierīkojuši bērniem draudzīgu mājdzīvnieku apskates vietu. Minikaziņas un kazas, aitas un jēriņi draudzīgi pastaigājās kopā ar bērniem, uzmanīgi pārlūkojot, vai neatradīsies kāds kārums priekš viņiem. Mājputnu visas iespējamās sugas. No kažokzvēriem aplūkojām trusīšus un šinšilas. Jūras cūciņas mazuļus drīkstēja paturēt rokās. Saimnieki katram ciemiņam bija sagatavojuši trauciņu ar kārumiņiem priekš dzīvnieciņiem. Sajūsmai nebija robežu, kad trusītis grauž burkāniņu no rokas, vistiņa knābā graudiņus un aitiņa lūdzās, lai dod kārumiņus vēl un vēl. Īpašais pārsteigums bija maziņš ķenguriņš, kuru saimnieki pavisam nesen bija iegādājušies, bet kurš lēkāja līdzās bērniem un labprāt grauza pasniegtos burkānus. Vislielākais draugs un mīlums visiem bērniem bija divas nedēļas vecs auniņš, kuram patika iebadīt ar pieri kādam bērnam kājās un ar lielu sajūsmu skriet pakaļ, ja tas muka. Saimnieks gan bažīgi spieda, ka auniņu pārdošot, pirms nav izaudzis liels, jo, kas ir interesanti ar mazu, tas nebūs labi, kad auniņš paaugsies. Lauku sētas idille tik ļoti sajūsmināja pirmsskolniekus, ka iekāpjot autobusā pirmais jautājums bija – kad mēs vēl šurp atbrauksim? Pirms devāmies mājās, vēl pietājām pie mūsu likteņupes Daugavas, lai saprastu, cik tā ir plaša un varena pie Pļaviņām.

Dzīvojoties lauku sētā apgūvām daudzas lietas: kā izskatās, kur dzīvo, ko ēd mājdzīvnieki un mājputni. Kā

jāuzvedas lauku sētā, autobusā un pilsētā. Paldies pārvaldes vadītājam par piešķirto autobusu. Pateicība šoferītim par drošo vizināšanu.

*PII „Spridītis” vadītāja
S. Čurkste
Foto no personīgā arhīva*

...Rokās sadosimies, visu sirdij dārgo tikai tā
mums šodien nosargāt!...

Latvija – tas ir stāsts, stāsts 101 gadu garumā, kas ievīts mūsu puses ļaužu darbos un spēkos sīkstos – gan vakaros, gan agros rītos. Ikvienā nopūtā un prieka dvesmā, Ikvienā vēja šalkoņā un putnu dziesmā, gaisā nestā. 17. novembra pēcpusdienā Lautes KN pulcēja mūsu un blakus pagasta ļaudis, lai svinētu kopābūšanu savā zemē, savā Aronas pagastā, lai apjaustu, cik dziļi sirdī un nozīmīgi katram tautas dvēseļu puteņi un Tēvuzeme. Kad visi „klusu rokas uzlikām brīvās Latvijas karogam”, pasākuma vadītāji Iveta un Sandris Kaparkalēji aicināja vēlreiz no putna lidojuma pavērties uz mūsu pagasta ārēm, rudens ainavu caur pakalniem un Aronas upes līčiem, līdzenumiem un ceļu līkločiem. Gar Līdēres ezera ūdeņiem un senajiem pilskalniem...

Apsveikuma vārdus ļaudīm teica pagasta pārvaldes vadītājs Andrejs Piekalns, šajā arodā pirmās iemaņas guva arī Kusas skolas skolēni Lauris Neimanis un Roberts Krūmiņš.

Mūsu Aronas pagasts – tā ir kā maza poga no lielā pasaules mēteļa,

dzimtene, virs kuras debesīm mirdz mūsu laimes zvaigzne. Tagad Aronas pagasta sirds ir Kusa, kuras centrā pagasta pārvalde, bērnudārzs „Sprīdītis” un kalna galā Baltā skola – zināšanu,

darītprieka un izglītības šūpulis. Un cik skanīgs un nīprs dziedājums gan PII „Sprīdītis” mazuļiem, gan Kusas pamatskolas skolēniem, kuri svētkos mūs uzrunāja ar sveču gaismiņām!

Par to paldies pedagogiem.

Mans Aronas pagasts – tā ir ikdienā ar skrejošu laiku, ar dabas brīnumaino pieskārienu. Tā ir vecmāmuļa, kura mazajam bērnodārzniekam ada zeķi un asarām acīs klausās Cielaviņu.

Tā ir dzērve plāvā, stārķu pāris pie mājas, stirnu buku sasaukšanās Aronas upes krastā pie Zelgauskas muižas un varavīksnes loks pāri visam.

Mana Latvija dzied visos saulgriežu svētkos. Ziemassvētkos rāmi, lai netraucētu Dieviņam gaitu no debesu kalna, iededzot sveces un gaidot viņu ienākam istabā. Pavasarī Latvija iesēstas Lielās dienas šūpolēs, modina dabu, saulei kāpjot augstāk debesu kalnā. Vasarā tās simbols – skaņais sauciens ligo arī no Kusas estrādes – tā, lai skan! Lai dzird arī Oļos! Lai izstaigā plāvu plāvas, mežu mežus, meklējot Jāņu zāles, ozola zarus, ko pīt vainagā. Rudenī mana pagasta ļaudis izdzied maizes dziesmas un sumina Miķeli, Jumīti, Mārtiņu. Mans pagasts skan dziesmās... Skanējis vienmēr un skan vokāla ansamblā „Mārtiņprozes” piedziedāts gan Brīvības pieminekļa trijās zvaigznēs, gan no Gaiziņa veroties.

Latvijas zeme – Dieva svētīta, cilvēku kopta. Tāda ir arī Līdēres puse, kurā vasaras nogalē pie savu mīlo atdusas vietām sabrauc ciemiņi no tuvienes un tālienes, rūpīgi iekop tie lauki liecina, ka šajā pusē dzīvo kārtīgi savas zemes saimnieki. Viņu dzimtas saknes stipri turas mālainajā zemē. Gan dzimtas, gan simtgadīgo koku saknes, kuru stiprumu izdziedāja muzikālās apvienības „Ķekars” Gunārs Mednis un Andris Jansons.

Dieviņš brida rudzu lauku
Ar pelēku mētelīti;
Brien, Dieviņi, lēni, liegi,
Lai ziediņu nemaitāji.

Pilskalni ir vietas, ko apvij teikas un leģendas, bet to zeme glabā liecības par seno baltu cilšu dzīvi, priekiem, bēdām, kaujām, svētkiem, uzvarām un, protams, arī zaudējumiem, ja jau mūsdienās tur piļu vairs nav, bet kalnus lielākoties sedz bieža mežu kārtā. Ar šādām vietām lepojaties arī savā pagastā – Lauteres pilskalns, ezers, Dārznicas kalns... Teikas par

mūsu pagasta senvietām bija atnesuši amatiereteātris „Aronieši”.

Ja skatās no Lauteres pilskalna, ar roku sasniedzama Viesiena, kur balto ceļu krustojumā kādreiz savā godībā, tagad skumjš un pamests stāv Viesienas veikals, vecā pagastmāja, kas sagaidījusi savas mistērijas, bet, ja pakāpjas kalnā, kas par skaistumu! Kalni un lejas, plāvas un meži, tā vien gribas noaut basas kājās un skriet pa mīksto zāli... Cik tad te tālu, cik tad tā grūtuma, īpaši aizrautīgajiem vidējās paaudzes deju kolektīva „Ritsolis” dejotājiem!

Saredzēt. Sajust. Mīlēt. Tā ir mūsu bagātība – Aronas pagasts, kurš mums jebkurā laikā un gadalaikā dāvā savas esības skaistumu. Atliek tikai pāriet tam pretī un pastiepties uz pirkstu galiem... Saredzēt. Sajust. Mīlēt... un dziedāt Zemei, ejot pāri pār mītiem uzpūstiem, tiltiem norautiem, raizēm noskaustām un galvām nolaistām – kā muzikālai apvienībai „Ķekars”.

Latviešu tautasdziesmas ir ļoti bagāts un neatkārtojams latviešu mantojums. Tautasdziesmas ir kā spoguļis, kurā spoguļojas mūsu senču dzīve. Tās ir vērtīgākas, jo īpaši tāpēc, ka daļa no tām, ko dzirdējāt, ir pierakstītas tieši mūsu pagastā. Tik jautri un iedvesmojoši tās skanēja amatiereteātra „Aronieši” izpildījumā.

Nemainīgs paliek mūsu Aronas upes plūdums, sārtie pilādžu ķekari pagasta ģerbonī, nemainīga ir mūsu

vēlme Būt, būt un smelt spēku no mūsu plāvām un laukiem, mežiem, Ezeru spoguļiem un upju zilajām lentām... Svētku sveicienu silazvanam un mātai Gaujai sūtīja tradīciju ansamblis „Mežābele”.

Cilvēkam nav jābūt vienam, raksta mūsu Inguna Roga Saulīte, cilvēkam ir jāaug ģimenē, kur tētis, māmiņa, brāļi un māsas, ir sirdssilta vecmāmiņa un vieds vectētiņš. Un tā mēs augam, kā baravikas, kā žuburaiņi ozoli, biškrēsliņi, kā ežu mazuļi un gliemežbērni. Mēs esam viena ģimene, viena asinslāse un viena dvēsele, kas barojas no katra ikdienas jēgpilna soļa, katra sienā nopļauta zāles stiebra, no pasakām, teikām, no tautasdziesmām, dejām, dzejasrindām un vijolšķaņām. No ieaustā, ierunātā, iedziedātā un iesapņotā. No visa jaunā un visa vecā. Mēs esam mūsu valoda, mēs esam mūsu cilts. Tik daudz un ilgi dzīvosim, cik pukstēs mūsos sirds. Un bērnos, bērnbērnos... Vislielākais paldies koncerta vadītājiem Sandrim un Ivetai, fotogrāfiju autoram Laurim Jēkabsonam, prezentācijas veidotājam Oskaram Jansonam, ar prieku vērojām gaumīgo kultūras nama noformējumu, par kuru rūpējās Rudīte Prikule, Ina Cimere un Jolanta Koscinkeviča, Anta Rozentāle. Visi varēja vērot Silvijas Čurkstes veidoto pagastu karti, paldies! Un protams, vislielākā pateicība pagasta pašdarbniekiem un kolektīvu vadītājiem Ivetai Bērziņai, Limai Vanagai, Inārai Cakulei, Gunāram Mednim, Kusas pamatskolas bērniem, skolotājam Vitai, Ainaī, Sarmītei, b/ d „Sprīdītis” audzēkņiem un Silvijai Čurkstei.

Mēs ierakstījāties mākoņstāstā, ierakstījāties ar labām domām un labiem darbiem, sadedzāmies rokās un ierakstījāties!

Un rokās sadedzās dažādu paaudžu Aronas pagasta pašdarbnieki, sadedzās skatītāji zālē, sadedzās, aizmirstot ikdienas rūpes, grūtumu, sadedzās rokās, lai atcerētos, ka trausla un sargājama ...

Trausla un sargājama ir Latvija:
Ja pārāk karsti turēs klāt – izkusīs,
Ja palaidīs – saplīsīs.

*Tradīciju ansamblis vadītāja
Laila Jēkabsone*

Ko darām?

Turpinām mēģināt J. Arnolda un E. Baha komēdiju „Traks numurs”, jaunā sezona jau pusē, esam iecerējuši to parādīt marta sākumā, lai līdz pavasara rosībai to paspētu parādīt arī draugiem.

Šajā izrādē redzēsiet Intu Gruduli, Ināru Siņicinu, Maiju Supi, Daci Badunu, Helmutu Pujatu, Armandu Kecko, Gunāru Andersonu, Hariju Vanagu.

Uz pensionāru atpūtas vakaru uzstāsies Ruta Krasovska, Aina Spūle un Ināra Siņicina. Pārsteigums būs divas 5. klases meitenes. Neparastas izjūtu ainavas izteiks „Aroniešu” aktrises un Armands.

2. novembrī ciemojāties Viļānu kultūras namā amatierteātru saietā „Sābri”. Šim pasākumam ir vairāk nekā divdesmitgadīga vēsture, bet šoreiz skečus un viencēlienus rādīja 9 amatierteātri no Sakstagala, Dekšārēm, Lendžiem, Nautrēniem, Līvānu novada Zilānu kultūras centra, arī mēs, Madonas novada „Aronieši”.

Mūsu „Draudzenēs”, „Kafejnīcā” un „Ā, Ā” iejutās Inta, Helmuti, Armands, Ināra, Maija un Harijs.

Viļāniešu sirsnība viesmīlība un dzīvesprieks, skatītāju labvēlība...

Skatītāji izvēlējās arī šī vakara labākos vīriešu un sieviešu lomas tēlotājus – Ērikas Bozovičas viencēliena „Veiratāva švakos auss” galvenās loma tēlotāju (spēlēja nautrēnieši) un A. Čehova „Bildinājums” (spēlēja līvānieši) jaunā muižniece kļuva skatītāju mīluļi.

Savdabīgs bija Zilānu kultūras nama teātra draugu kopas R. Blaumaņa pasakas „Burvis un puķes” uzvedums – mūzika, puķu tērpi, dejas un vārdi, nesmīdināja, bet patīkami pārsteidza un izbrīnīja skatītājus.

Izpriecājāties no sirds, esam pateicīgi pagasta pārvaldei par atbalstu un šoferītim Valdim par pacietību un palīdzēšanu.

Viļānieši izteica vēlēšanos kādreiz ciemoties pie mums, pie reizes aplūkot mūsu pagasta skaistākās vietas. Domājam...

„Aroniešu” režisore
Laima Vanaga

Pietura...

Vēl nedaudz atmiņās sajūtam rudens elpu, smaržu un lietis bagātību, bet to jau pārņem ziemas stingums un tieši šajā laikā tik ļoti novērtējam kādu atrastu krāsainību gan dabā, gan notikumos. Mūsu krāsainība ir tikšanās ar jubilāriem, ar kuriem mūsu tikšanās vieta ir nemainīga.

Valija Jēkabsons – 80

Valija tikpat enerģiska, spēka piepildīta kā tiekoties pirms pieciem gadiem, visi mājā darbi paveikti ar lielu spar, neviens darbs nav par lielu. Jubilāre, kopjot pagalmu, vairāk uzticas savai uzticamajai izkaptij nekā kādai modernai pļaušanas ierīcei. Ja ikdienā katrs ir savā darba ritmā, savā pasaule daļā, tad svētkos visi mīļie ir klāt mājās, Latvijā, lai sasildinātu Valijas sirdi un dāvātu mīlestību, pateicību.

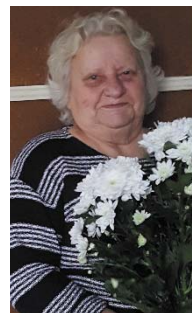
Emma Laus – 85

Šķiet, Emmas pasaule ir vienkārša, ar savu pierasto vidi, ar saņemto cilvēcību, ar noteiktu dzīves ritmu, ar izdzīvotas un piepildītas dienas apmierinātību – tik vienkārši, ko apliecina jubilāres maigais un siltais smaids.

Gita Biruta Pilsētniece – 80

Patstāvīga, apradusi saimniekot viena, tomēr ne gluži, jo ir suņuki un kaķis, kas uzmana savu saimnieci. Biruta vienmēr ir bijusi sabiedriskā un arī tagad ar viņu var rēķināties pagasta pasākumu apmeklēšanā. Viņa ir darbīga, attapīga un pašpārliecināta. Saprotas ar kaimiņiem, kuri reizē ir draugi un atbalsts, bet vislielāko siltuma devu sagādā meita, mazbērni un mazmazbērni.

Aleksis Anžjānis – 80

Aleksis dzīvo pagasta skaistā lauku nostūrī, kur biežākie ciemiņi un kaimiņi ir meža zvēri, kuri ne vienmēr ir gaidīti. Savā lauku sētā svarīgākais pienākums ir būt šoferim, lai ģimeni katru nedēļu aizvestu uz Madonu vajadzīgā iegādei, bet, kā jubilārs saka, traktors tomēr ir tuvāks un arī to viņš vēl pārvalda. Meitas gādība, dēla, mazmeitas apciemojumi rada drošību, mieru un gaišu piepildījumu.

Maija un Vilnis Grāviši – 50. gadu kāzu jubileja

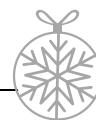
Bij divas sirdis reiz...
Un liksmē tās
kā divas dziesmas pēkšņi satikās...
Viens otrā toreiz pavērties klusi
un sapratāt, ka laime atnākusi.
Bij divas takas reiz...
Bet tagad tās
iet kopā gadu tālēs

/L. Vāczemnieks/

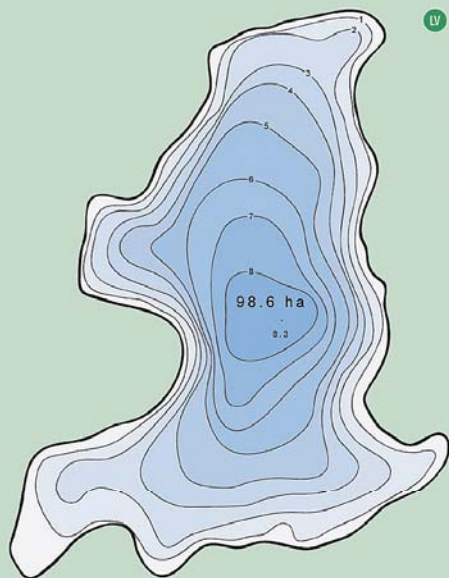

Skaidrīte Petrova
Lolita Tipaine

Liels Līderes ezers / Lake Liels Līderis

LV Liels Līderis, arī Liels Līderes ezers, Liels Līderis ezers, ir ezers Madonas novada Aronas pagastā. Ezera platība ir 98,6 ha, vidējais dziļums – 3,7 m, lielākais dziļums – 8,3 m. Caurteces ezers, ietek Viešupīte, iztek strauts uz Ogrī. Ezera gultnē smiltis, grants, akmeņi un dūnas. Ezērā sastopamās zivis: plaudis, rauda, līdaka, zandarts, asaris, vēdzele, līnis. Ikgadēji tiek papildināti zivju krājumi. Ezērā ir peldvieta. Ezera apsaimnieko SIA "Liels Līderis", reģ.nr. 45403012515.

Būsim pateicīgi, ja ņemsiet vērā sekojošu informāciju:

- Ezērā ir atļauta pārvietošanās ar elektromotoriem.
- Makšķerēšana atbilstoši likumdošanā noteiktajām prasībām t.sk. izmantojot makšķerēšanas kartes.
- Ezērā ir pieejamas 2 publiski lietojamās pludmales. To piekļuve no šosejas Madona-Cēsis.
- Lielākā daļa ezera pieļūstošās zemes ir privāti īpašumi.
- Ugunsgrus atļauts kurināt tikai tiem paredzētās vietās.
- Atkritumus lūgums mest tiem paredzētās vietās.

Par noteikto ezera lūgums sazināties ar ezera apsaimniekotāju SIA "Liels Līderis" pārstāviem: t. 28608293 jeb t. 25286773

ENG The lake "Liels Līderis", is located at Madona county, Arona parish. The lake area 98.6 ha, average depth of the lake - 3.7 m, the greatest depth - 8.3 m. The river Viešupite flows in to the lake, the river Ogre flows out the lake. The lake ground - sand, gravel, stones and mud. Fish - the bream, roach, pike, pike-perch, perch, sculpin, line. There are bathing areas in the lake, two of them are public. The lake is managed by Ltd "Liels Līderis", reg.nr. 45403012515.

We will be grateful if you consider the following information:

- Electric motors is allowed in the lake.
 - Fishing according to legal requirements incl. using fishing cards.
 - Most of the lake shores are private property's.
 - Fires are allowed only in designated areas.
 - We ask you to throw the waste in their designated areas.
- Please contact the lake manager, in any case, ph.: +371 28608293 or + 371 25286773

„Liels Līderis” papildināts ar zivju mazuliem

Aronas pagasta viens no lielākajiem ezeriem „Liels Līderis”, šosejas Madona – Cēsis braucējiem labi pārzināms, Ezers aptver 98,6 ha platību ar vidējo dziļumu 3,7 m (dziļākās vietās 8,3 m). Ezērā ietek 8 km gara ūdenstece no Viešūra ezera, no ezera iztek ~ 0,3 km ūdenstece, kura ietek Ogres upē. Lai gan ezera grunts pārsvarā ir dūņaina, piekraste ir smilšaina un akmeņaina. Ezērā labiekārtota publiskā peldvieta. Līdz 1989. gadam ezers atradies apsaimniekošanā „Meliorācijas un ūdenssaimniecības ministrijai” ar vidējo nozveju 1,8 t/gadā. No 1990. gada līdz 2003. gadam ezera nozvejas noritējusi patvaļīgi, ar vidējo nozveju 0,3 t/gadā. Patvaļīgās nozvejas rezultātā zivju resursu samazinājums mudinājis ezera piekrastē dzīvojošos meklēt risinājumus ezera zivju resursu papildināšanai un ezera mērķtiecīgākai apsaimniekošanai, ierobežojot nelegālas darbības, t.sk. makšķerēšanu neatļautā veidā, vietās, laikā.

No 2004. gada ezera „Liels Līderis” apsaimniekošana ir uzticēta SIA „Liels Līderis”, balstoties uz Ūdenssaimniecības likuma ar LR Zemkopības ministriju. Uzņēmumā šobrīd

apvienojušies 15 dalībnieki, daļa no tiem ir ezera piekrastē dzīvojošie. Valdes locekļi ir uzņēmušies rīcības atbildību par SIA darbībām, t.sk. zivju resursu papildināšanu ezerā, atbilstoši

likumdošanai nozvejas organizēšanu u.c., ezera pastāvēšanu nodrošinot darbus. No 2016. gada SIA valdē: Ģirts Vējiņš (valdes priekšsēdētājs), valdes locekļi: Janeks Dzenis, Kaspars Gražulis, Jorens Volniansko, Kristīne Ragaine-Volniansko.

Kā paredzēts ūdenstilpnes nomas līgumā, ezers ikgadēji ir jāpapildina ar zivju resursiem. Zivju sugu un papildināšanas apjoma izvēle noteikta ezera „Latvijas zivsaimniecības pētniecības institūta” izstrādātajā „Liels Līderis ezera zivsaimnieciskās ekspluatācijas noteikumos”. Tie paredz ezerā esošās zivju sugas – izplatītākās līdaka, zandarts, asaris, plaudis, vēdzele, rauda, līnis. Retāk sastopami – plīči, raudas, rudulis, karūsa. Tāpat noteikumi paredz ūdens florai atbilstošu mākslīgo zivju resursu pavairošanu, ezerā ielaižot konkrētu sugu mazulius. Īpaši labvēlīga ezera dabiskā vide izrādās zandartiem, līdakām un karpām. Pēdējos gados ir izdevies papildināt ezera zivju krājumus ar zandartu, līdaku mazuliem. Pēdējais papildinājums 2019. gada rudenī ar zandartu mazuliem. Kopumā no 2016. gada ezers papildināts ar 11 000 zandartu, 5 000 līdaku

mazuļiem. Zivju mazuļu iegāde notiek sertificētās zivju audzētavās Latvijā. Palielinoties ezera zivju krājumiem, palielinās arī ezerā makšķerējošo skaits. Nereti ezerā novērojamas teju 7 un vairāk laivas. Ezera apsaimniekotājiem ir izdevies apstiprināt ezera licencētās zvejas nolikumu trijās no četrām institūcijām (LR Zemkopības ministrija, Valsts zinātniskajā institūtā „BIOR”, Valsts Vides dienests), atlicis saskaņojums Madonas novada pašvaldībā. Kamēr licencētās zvejas organizēšana kārtojas, ezeru apseko Madonas novadā esošie zivju inspektori. Apsekošanas mērķis ir nelikumīgas zvejas un makšķerēšanas ierobežošana, t.sk. tīklu zvejas ierobežošana. No 2018. gada

nogales un visu 2019. gadu inspektoru apsekojumi vainagojušies ar būtiski samazinātu tīklu nozveju. Nozīmīga ir makšķerēšanas karšu iegādes iespēja ezeram netālu esošajā degvielas uzpildes stacijā „Liezēre”.

2019. gadā, papildus zivju resursu papildināšanai, izveidotas 3 informatīvās plāksnes par ezera resursiem, noteikumi ezera apmeklētājiem un kontaktinformācija. Publiskās pludmales labiekārtošanai ziedotas āra mēbeles – galdi ar soliņiem. Pateicoties aktīvai Aronas pagasta pārvaldes līdzdarbībai, ezera publiskā pludmale ir aprīkota ar āra WC, ugunsкура vietu, autostāvvietu un izkoptu pludmali peldētājiem, kas mums visiem ir ļoti nepieciešams.

Ezera apsaimniekotāji aicina katru ezera apmeklētāju būt saudzīgiem pret skaisto ezera apkārtni, atpūsties tikai atpūtai paredzētās vietās, atkritumus izmest tiem paredzētajās vietās un makšķerējot izmantot Makšķernieka kartes. Aicinām informēt par novērotām nelikumībām un pārkāpumiem ezerā. Tāpat SIA „Lielais Līdēris” izsaka lielu pateicību ezera apmeklētājiem un ezeram pielīgstošo zemju īpašniekiem par saudzīgu attieksmi pret vidi, dabu ezerā un tā apkārtnē.

*Kristīne Ragaine informācija,
foto
Apkopoja Laura Zariņa*

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Tie, kas dzīvo ar cerību – redz tālāk...
Tie, kas dzīvo ar mīlestību – redz dziļāk...
Tie, kas dzīvo ar ticību – redz citādāk...

**Lai ziemas saulgriežu zvaigzne
katrā namā nes debesu gaišumu!**

**Lai Jaunā gadā ikviena cerībām ir zaļas egles sīkstums,
domām – sniega baltums un darbiem – dvēseles skaidrība!**

Viesienas bibliotēkas vadītāja – Ina Cimere

Viesienas bibliotēkas grāmatu plauktu rudens JAUNUMI:

Armands Puče – Aita,
Dace Judina, Arturs Nīmanis – Devītais,
Dace Judina – Cietāks par dimantu,
Inguna Dimante – Komjaunatnes pūra nauda,
Dace Priede – Kur sarkanas ogas auga,
Lija Brīdaka – Mūža noslēpums,
Karīna Račko – Sasietā,
Lūsinda Railija – Mēness māsa,
Patriks Ness – Nazis,
Endrū Meins – Rotaļlietu vīrs,
Keita Ketnere – Samta nakts bērns,
Lārsa Keplera – Stalkers,
Džeina Hārpere – Sausums,
Lūsinda Railija – Eņģeļu koks.
Vakara romāni:
Maija Krekle – Klusums izmisīgs,
Nella no Krotas – Ragana bez diploma,
Dzintra Šulce – Suņu kalns,
Rolanda Bula – Upes laiks.

Viesienas bibliotēkas vadītājai ir laba sadarbība ar citām novada un pārnovada bibliotēkām. Pašlaik liels grāmatu piedāvājums ir atvests no Madonas, Jumurdas, Aronas bibliotēkām. Atgādinu, ka arvien varat piezvanīt uz manu telefonu 26128485 (Inai Cimerei) un vēlamu literatūru piegādāšu Jums mājās.

Neliela foto kolāža no Ivetas Kaparkalējas izstādes Viesienas bibliotēkā

Paldies, **Iveta**, ka devi iespēju aplūkot savu bitīšu kolekciju.

Uz Ziemassvētkiem Viesienas bibliotēkas eglīte vēlētos izgreznotie ar senām, mīlām un aizmirstām eglīšu mantiņām, konfektēm un spīdumiem, tādām, kuras varbūt ir jau noliktas kastēs, neaizsniedzamās vietās un sen vairs netiek izmantotas. Tādēļ lūdzu, ja kādam ir eglīšu rotājumi no Jūsu bērnības un Jūs vairs neizmantojat, atnesat uz Viesienas bibliotēku (Lauterē) un kopā izpušķosim bibliotēkas eglīti.

Es varētu arī aizbraukt pakal, un apsolu, ka atgriezīšu atpakaļ.

Mans telefons 261284859 (Ina Cimere)

Aktivitātes un aktualitātes Aronas pagasta sporta dzīvē

Kusas sporta zālē jaunajā sezonā tika atvērta vakara treniņiem jau no septembra, lai pagasta iedzīvotāji un ciemiņi varētu pilnveidot un uzlabot savu sportisko formu. Pirmdienas vakars sporta zālē paredzēts basketbola cienītājiem. Otrdienās no plkst. 19.00 ir volejbols sievietēm, trešdienas vakaros – no plkst. 18.00 futbols, no plkst. 19.00 volejbols vīriešiem, ceturtdienās – volejbols sievietēm, piektdienu vakari veltīti florbolam un futbolam.

Mani mulsina un uztrauc fakts ka, dažādu vecumu bērni un jaunieši īsti nezināvai neizprot, kas ir sporta zāle, ar kādiem apaviem šeit ir atļauts sportot. Katru vakaru tiek runāts par maiņas apaviem, jo ar ielas apaviem bērni netiek ielaisti sporta zālē, tas viss grīdas seguma saudzēšanas nolūkos, nekā personīga!

Priecīga ziņa visiem sporta zāles apmeklētājiem, pagasta iedzīvotājiem un skolēniem. Oktobra beigās sporta zāle tika aprīkota ar jaunu grozu pacelšanas sistēmu, grozi tika aprīkoti ar dubultdrošību un attālināto pacelšanas sistēmu (pultīm). Tāpat arī tika uzliktas 2 rāpšanās virves, kas noderēs ikdienas darbā sporta stundās un arī kādam drošminiekam vakara treniņos.

26. oktobrī Kusas sporta zālē norisinājās telpu futbola turnīrs, kurš pulcēja krietni vien vairāk komandu kā Madonas novada atklātais telpu futbola turnīrs – 8 pret 6. Komandas

Kusā bija ieradušās no Madonas, Ozoliem, Varakļāniem, Lubānas, Degumniekiem un pat no Bauskas, protams, arī 2 komandas vietējās. 8 komandas tika sadalītas 2 grupās pa 4 katrā grupā, izspēlējot grupā apla sistēmu. Abas Kusas komandas tika iedalītas atšķirīgās grupās.

A grupā sacentās Ozoli, Jaunā paaudze (Kusa), Degumnieki un Simtlatnieki (13 – 14 gadu veci jaunieši no Madonas bērnu un jaunatnes sporta skolas). Grupā ļoti pārliecinoši visas 3 uzvaras izcīnīja Ozoli, 2. vietā palika Jaunā paaudze (Kusa), kuri izšķirošajā spēlē pieveica Degumnieku komandu ar rezultātu 2:1.

B grupa izvērtās „Nāves grupā”, kur pēc apla turnīra 3 komandām bija vienādu uzvaru un zaudējumu skaits. Nejmāra pusbrālēns (Madona) un Kusa izgāja no grupas kā pirmās 2 komandas, pateicoties labākajai iesisto un zaudēto vārtu attiecībai savstarpējās spēlēs. Grupā 3. vietā palika Lubāna un ceturte – FK Pentagons (Bauska).

Pirmajā pusfinālā sacentās Ozoli pret Kusa, kur spēle bija ļoti līdzīga, tas arī attainojās pamatlaika beigās (spēles laiks 2 puslaiki pa 8 minūtēm) 1:1. Tālāk sekoja pēcspēles sitienu sērija, kur veiksmīgāki ar 3:2 izrādījās komanda Ozoli. Otrajā pusfinālā sacentās otra Kusas komanda Jaunā paaudze un Nejmāra pusbrālēns

(Madona). Ļoti pārliecinoši pusfinālā darbojās ciemiņi un svinēja uzvaru ar 7:1.

Par trešo vietu cīnījās abas Kusas komandas. Veiksme uzsmaidīja komandai Kusa ar 4:1. Spēlētāji: (Oskars Saliņš, Jānis Saliņš, Gints Cimers, Artūrs Krasovskis, Kaspars Zukurs, Nauris Raize, Vents Ikaunieks). Saspringtā cīņā par pirmo vietu starp Ozoliem un Nejmāra pusbrālēns ar 3:2 uzvarēja Nejmāra pusbrālēns. Komandas balvās saņēma kausus, medaļas, veicināšanas balvas. Paldies Aronas pagasta pārvaldei par finansiālu atbalstu! Paldies līdzjutējiem, kuri parūpējās par skaļām ovācijām pēc veiksmīgām epizodēm un skaistiem vārtu guvumiem!

Kusas komanda ir iesākusi spēles Madonas novada atklātajā telpu futbolā, rezultātus var redzēt www.futzals.lv – nākamās spēles 28. decembrī plkst. 14.30. Sieviešu volejbolā Kusas komanda ir iesākusi spēles Madonas novada čempionātā 30. novembrī Barkavas sporta zālē plkst. 10.00 un plkst. 12.00.

Nākošie pagasta mači būs galda tenisā 30. novembrī bērnu un jauniešu, gan sieviešu, gan vīriešu grupā. Bērnu un jauniešu, kā arī sieviešu grupas spēles sāks plkst. 10.00 Kusas sporta zālē. Vīriešu grupā spēles sākas plkst. 12.00. Pēc tam 21. decembrī būs florbola mači.

Vents Ikaunieks

Galda tenisa turnīrs

30. novembrī galda tenisa turnīrs norisinājās 3 grupās: bērnu un jauniešu, sieviešu, vīriešu. Grupu izspēles notika kopā, lai cīņas par uzvaru būtu ilgākam laika intervālam. Spēles bija aizrautīgas, spraigas. Bērnu un jauniešu grupā līdz 18 gadiem trešo vietu izcīnīja Oskars Jansons, 2. vietu ļoti sīvā cīņā izcīnīja Ritvars Raize, bet pirmo vietu ļoti pārliecinoši izcīnīja Ralfs Duncis.

Sieviešu grupā startēja 2 dalībnieces, kuras arī savā starpā sadalīja pirmo un otro vietu, spēle izvērtās ļoti sīva, līdz pat pēdējā seta (piektā seta) pašām beigām un ar 2 punktu pārsvaru uzvaru mačā

No labās puses Maruta Eriņa un Linda Dzirkale.

izcīnīja Maruta Eriņa, otrā palika Linda Dzirkale. Vīriešu grupas spēlēs sacentās 10 dalībnieki. Spēļu formāts noteica, ka visi dalībnieki izspēlēja apli, katrs ar katru un 4 labākie turpina cīņu pusfinālā. Spēles bija līdz 2 setu uzvarai, bet pusfinālos un cīņā par 3. un 1. vietu setu skaits tika palielināts līdz 3 setu uzvarai. Šogad Kusas turnīrā tikās kusēnieši vai izbijušie kusēnieši.

Pēc spraigām cīņām izkristalizējās četri labākie dalībnieki, kuri turpināja cīņu par uzvaru. Pirmo pusfinālu atklāja Armands Kecko un Jānis Sudārs, kur ļoti pārliecinoši Armands Kecko uzvarēja ar 3:0 un tika finālā. Savukārt otrajā pusfinālā sacentās Artūrs Krasovskis (2. vieta pēc apla turnīra) un Romans Babaks (3. vieta), kur negaidīti uzvarēja Romans Babaks ar 3:0.

Par trešo vietu tikās Artūrs Krasovskis un Jānis Sudārs, kur kusēnietis uzvarēja ar 3:1, lai gan katrs sets bija diezgan līdzīgs – ar 2 vai 3 punktu starpību. Lielajā finālā tikās Armands Kecko un Romans Babaks, kur ļoti interesantā spēlē ar 3:1 uzvarēja Armands Kecko. Visās grupās 3 labākie spēlētāji tika apbalvoti ar medaļām, uzvarētāji ar kausiem, vīriešu grupā labākie 3 saņēma arī piemiņas kausus un pārsteiguma balvas.

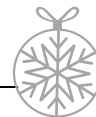

Bērnu un jauniešu grupa no kreisās Oskars Jansons, Ralfs Duncis, Ritvars Raize.

No kreisās Artūrs Krasovskis, Armands Kecko, Romans Babaks.

28. decembrī Kusas sporta zālē no plkst. 11.00 būs sacensības volejbolā sievietēm.

Laires mātes Ziemassvētku pieskāriens Zalgauskas muižā 2019.gada decembrī

Laires mātes vēstījumi

Engēļu čuksti

Prieka vectētiņa pakutināšana

Saimes mātes gādība

Blukis-latviešu psihologs

25.decembrī plkst. 14.00 publiskais Ziemassvētku pasākums.

Grupām tikai ar iepriekšējo pieteikšanos **16.,17.,19.,20.,21.,23.,27.,28.** decembrī uz plkst. 14.00 vai citā laikā (savstarpēji vienojoties).

Pedalīšanās maksa : bērniem **-15 EUR**, pavadošajam pieaugušajam **- 5 EUR**

Darbība lielākoties ārā, tāpēc iesakām silti sagērbties!

MŪŽĪBAS BALSS

Pāri sirmām kapu priedēm
Pāršalc Tavas dzīves stāsts.
Pāri darbam, sāpēm, ilgām
Baltu, vieglu smilšu klāsts.

Reģistrētie mirušie:
Velta Hīrša
mirusi 19.10.2019 83 gadu vecumā

Gadumijas pasākumu kalendārs

17.decembrī 11.30 bērnodārza

„Sprīdītis” zālē uz eglīti aicināti pagasta mazie bērni, kas neapmeklēja bērnodārzu

26.decembrī 16.00 Lauteres kultūras namā

Ziemassvētku koncerts „Lai iedegas sveces”

kopā ar dzejnieci un aktrisi

Kristīni Dinu Bitēnu un komponistu Atvaru Sirmo Ieeja bez maksas

30. decembrī 22.00 Lauteres kultūras namā

Vecā Gada balle kopā ar Skuju ģimeni

Ieejas maksa 4,00EUR. Iespēja rezervēt galdiņus

3.janvārī 14.00 Lauteres kultūras namā

uz Jaungada eglīti aicināta pagasta vecākā paaudze

ARONAS
PAGASTA VĒSTIS

www.aronaspagasts.lv

ARONAS PAGASTA PĀRVALDES
IZDEVUMS

Izdevēja adrese: Aronas pagasta pārvalde, Kusa, Melioratoru iela 3, Madonas novads, LV-4847

Avīzes redaktore – Laura Zariņa,
e-pasts: aronasvestis@inbox.lv
palīgi: Lolita Tipaine, Rudīte Prikule,
Ina Cimere.

Reģistrācijas apliecība Nr. 310.
Metiens 400 eks.

Par rakstu saturu un fakti precizitāti
atbild raksta autors.

Iespiests SIA Erante, Madona,
Saieta lauk. 2, LV-4801